

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΥΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1962

Ἀγαπητοὶ Ἐταῖροι, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὸ 1962 πεπραγμένων τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας θὰ προσφέρει, ὡς πράττει κατ' ἔτος, εὐλαβῆ τιμὴν πρὸς τοὺς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐκλιπόντας ἑταίρους καὶ συναδέλφους :

Ἐκ τῶν ξένων ἡμῶν ἑταίρων οὐδένα, εὐτυχῶς, ἀφήρπασεν ἀφ' ἡμῶν ἐφέτος ὁ θάνατος. Πυκνὴ ὁμως ἀντιθέτως ὑπῆρξεν ἡ φάλαγξ τῶν θανόντων Ἑλλήνων ἑταίρων μας, τοὺς ὁποίους, ἐλλείπει χρόνου, τροχάδην μόνον εἶμαι ἠναγκασμένος ν' ἀναφέρω. Καὶ δὴ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Θεόκλητον, ζωηρότατον ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας μας ἐπιδείξαντα ἐνδιαφέρον, ἔπειτα τοὺς διαπρεπεῖς ἰατροὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Σπυρίδωνα Λιβιεράτον καὶ Μελέτιον Γεωργόπουλον, τὸν ἐξαιρετικὸν Μακεδόνα φυσικὸν καὶ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Δημήτριον Χόνδρον, τὸν διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα Ἀνδρέαν Κριεζῆν, τὸν γνωστὸν φιλόλογον καὶ φιλόστορα Θραῖκα Μιλτιάδην Σταμούλην, τοὺς ἐκλεκτοὺς δικηγόρους Σταμάτιον Ροζάκην,

Ἄγγελο ν Πετρόπουλον καὶ Νικόλαον Πίστην, μετὰ στοργῆς πάντας ὑποβοηθήσαντας τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας μας.

Ὁδυνηρότατον τέλος πλήγμα ὑπέστη τὸ Ἴδρυμα ἡμῶν διὰ τοῦ προώρου θανάτου, προσφιλοῦς μέλους τῆς ἀρχαιολογικῆς μας οἰκογενείας, τοῦ Ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Ἰωάννου Θεοφιλάδη.

Γεννηθεὶς τὸ 1907 ἐν Ἀθήναις ἐσπούδασεν ὁ Θεοφιλάδης ἀρχαιολογίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, μετεξεπαιδεύθη δ' ἀργότερον εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μονάχου καὶ Βερολίνου, ἀργότερον δὲ καὶ εἰς τὸ Princeton τῶν Η. Π. Α.

Ἦδη ἀπὸ τοῦ 31 εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογ. Ὑπηρεσίαν ὑπηρετήσεν ὡς Ἐπιμελητῆς εἰς διάφορα Μουσεία, ὡς Ἐφορος δ' ἀπὸ τοῦ 36 εἰς Θήβας κατ' ἀρχάς, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ τελευταῖον ὡς Διευθυντῆς τοῦ Μουσείου τῆς Στοᾶς Ἀττάλου.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Θεοφιλάδη ὑπῆρξεν εὐτυχὲς καὶ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. Βοηθὸς κατ' ἀρχάς τοῦ ἀειμνήστου Κουρουنيώτου εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἐλευσίνας, ἔσκαψεν ἔπειτα μόνος εἰς τὸν λόφον τοῦ Κουμουνδοῦρου Πειραιῶς ἔνθα ὥρισε τὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ τῆς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὰ Μέγαρα.

Ἰδιαιτέρως ἠσχολήθη καὶ συστηματικῶς ἐμελέτησεν ὁ Θεοφιλάδης τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἀνεῦρε τὸν παρὰ τὸ Θησεῖον ναὸν τῆς Ἀριστοβούλης Ἀρτέμιδος, ἀπεκάλυψε τὰς Πειραιϊκὰς πύλας καὶ διηυκρίνησεν ἄλλα σημεῖα τοῦ τεύχους τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

Λίαν ἐπιτυχεῖς ὑπῆρξαν ἐπίσης καὶ αἱ ἐν Αὐλίδι ἀνασκαφαὶ του, δι' ὧν ἐταυτίσθη ἐπιγραφικῶς ὁ τε ναὸς τῆς Αὐλιδείας Ἀρτέμιδος καὶ ἡ πόλις τῆς Αὐλίδος. Ἄλλη ἐπιτυχὴς του ἐξερεῦνησις — ἡ τελευταία φεῦ! — ὑπῆρξεν ἡ τῆς προϊστορικῆς ἀκροπόλεως τῆς ἐν τῇ Κωπαίδι Ἄρνης (Γκλᾶ), τῆς ὁποίας ἔφερεν εἰς φῶς πολλὰς νέας λεπτομερείας. Ὁ ἐπίλογος τῆς ἐπιστημονικῆς δρα-

σεως τοῦ Θρεψιάδη ὑπῆρξεν ἡ ἐπανεκθέσις τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ νεότευκτον μουσεῖον τῶν Θηβῶν, τὴν ὁποίαν συνετέλεσεν ἐντὸς 8 μηνῶν, ἐπέπρωτο ὁμως νὰ μὴ παραστῆ εἰς τὰ ἐγκαίνιά της, ὑποκύψας εἰς τὴν ἐσχάτως τόσον μαστίζουσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπάρατον νόσον.

Τὸν Θρεψιάδην ἐκόσμει χρηστότης ἡθους καὶ ἀκεραιότης. Ἦτο πρὸς πάντας γλυκὺς καὶ μελίχιος καὶ ἰδιαιτέρως στοργικὸς πρὸς τοὺς συνανθρώπους του, ὡς ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὰ ἔτη τῆς Κατοχῆς μεγάλη βοήθεια τὴν ὁποίαν παρέσχεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Βοιωτίας διὰ τῆς ἰδρύσεως νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον κατῴρθωσε νὰ ἀναγνωρισθῆ ὡς παράρτημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τοιοῦτον πολύτιμον συνάδελφον ἀπώλεσεν ἡ Ἀρχ. Ἐταιρεία εἰς τὴν ἀκμὴν ἀκόμη τῆς ἡλικίας του. Ἄλλ' οὕτως ἔδοξεν :
ὄ ν οἱ Θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.

Εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ θανάτου κενῶν ἐξέλεξε τὸ Συμβούλιον, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1962, 15 νέους ἐταίρους, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγους. Προέβη δ' ὡσαύτως καὶ εἰς ἀνακήρυξιν ἐπιτίμων ἐταίρων ἐκ μὲν τῶν ξένων τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐπιφανοῦς ἀρχαιολόγου καὶ τὰ μάλιστα φιλέλληνος κ. Emil Kunze καὶ τοῦ πολυγραφωτάτου καὶ διαπρεποῦς Διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Doro Levi. Ἐξέλεξε δὲ προσέτι ἐπίτιμον ἐταῖρον τὸν Κύπριον, τέως Διευθυντὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας Κύπρου καὶ ὀργανὸν τῆς Ἀρχαιολογίας θεράποντα κ. Πορφύριον Δίκαιον.

Ἀνεκήρυξε τέλος ἀντεπιστέλλοντα αὐτῆς μέλη τὸν Βρετανὸν ἀρχαιολόγον κ. F r a z e r καὶ τὸν Κύπριον Ἐφορον Ἀρχαιοτήτων καὶ νῦν διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολ. Μουσείου Κύπρου κ. Βασίλειον Καραγιώργην.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀνασκαφικοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρείας τὸ ὁποῖον ἐπεξετάθη, ὡς συνήθως, ἀνά σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα.

.
.
(Ἔπεται ἡ ἔκθεσις περὶ τῆς ὁποίας βλ. τὸ Ἔργον τῆς Ἀρχ.
Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1962).

.
.
Τοιοῦτο ὑπῆρξε, Κυρίαί καὶ Κύριοι, τὸ ἐπιστημονικὸν ἔρ-
γον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1962 ἀντάξιον τῆς
ἱστορίας της καὶ εὐοίωνον διὰ τὴν συνέχειαν αὐτῆς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ